

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de gener del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats Sr. Jaume TOR PORTA i Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 22-5-2017 es va dictar Aute a través del qual, es donava lloc substancialment als pediments efectuats per la Sra. J.O.P. mitjançant escrit del dia 18 anterior, fixant que el Sr. C.A.D. havia de satisfer la quantitat de 13.903,58.- € pels conceptes que en el cos de la Resolució es detallaven.

II.- Per escrit de data 13-6-2017, la representació processal del Sr. C. A. D., formulava incident d'execució contra l'Aute de 22-5-2017 sol·licitant es dictés nova resolució deduït de la suma a satisfer pel seu representat a la Sra. O. les quantitats de 5.366,59.- € i 1.016,40.- € de tal manera que la suma a satisfer es fixés en 7.520,58.- €. Sense costes.

III.- Per escrit de 29-6-2017, la representació processal de la Sra. J. O. P. contestava l'incident d'execució plantejat oposant-se a les pretensions articulades de contrari tot i sol·licitant es dictés Resolució desestimant-lo tot i imposant a l'adversa el pagament de les costes ocasionades.

IV.- Una volta practicats els mitjans de prova proposats per les parts i admesos pel Batlle i presentats per les parts els respectius escrits de conclusions, en data 3-9-2018 es dictava Aute amb la següent part decisòria:

“DECIDEIX:

PRIMER.- *Estimar de forma parcial l'incident d'execució formulat pel Sr. C.A. D. contra l'acte d'execució de data 22 de maig del 2017, i modificar aquest, tan sols en el sentit d'excloure de l'obligació de pagament al seu càrrec la suma de 5.366,59.- euros en concepte de lloguer d'un pis a la ciutat de Barcelona, havent però de mantenir aquella obligació de pagar l'import de 1.016,40.- euros en concepte d'honoraris d'intermediació d'una agència immobiliària.*

SEGON.- *No fer expressa imposició de les costes processals ocasionades, havent de suportar cadascuna de les parts les seves pròpies i les comunes per meitats.*

Tercer.- *Notificar la present resolució judicial a les parts interessades i al Ministeri Fiscal”.*

III.- La Sra. J.O.P. va interposar recurs contra l'Acte dictat a la instància i, amb data de registre 16-11-2018, va presentar escrit de conclusions, en mèrits del qual i pels arguments continguts, sol·licita la revocació de la resolució d'instància dictant-se una altra que modifiqui l'Acte recorregut condemnant el Sr. C.A.D. al pagament de les despeses derivades dels honoraris d'intermediació de l'agència immobiliària en la quantitat de 1.016,40.- €, condemnant-lo també al pagament de les costes processals, inclosos els honoraris d'advocat en la quantitat de 1.123,38.- €, de procurador en la quantitat de 267,52.- € i de taxes judicials per 123,31.- € en haver-se provat la seva mala fe i temeritat.

El 6-12-2018, la representació processal del Sr. A. s'oposava al recurs interposat demanant la confirmació de l'Acte d'instància i la imposició a la part recurrent de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs de la part executant es fonamenta en els següents greuges o motius d'apel·lació. Considera que la Sentència que es pretén executar era clara a l'hora de fixar que el Sr. A. havia de satisfer el 70% de les despeses derivades de l'educació del seu fill, afegint que entre aquestes s'encabien les despeses d'allotjament a l'estranger, tot i recordant que els caps de setmana el mateix tenia residència a Andorra el que justificava del pagament de la pensió establerta. Referia que el cost de l'allotjament a l'estranger no es podia veure cobert amb la pensió de 503.- € doncs aquesta pensió va ser fixada abans de que el mateix marxés quan el menor s'allotjava al domicili matern i que en tot cas la mare continuava tenint les mateixes despeses d'allotjament que quan el menor residia a Andorra, especialment quan el pare no volia que el fill el visités

de tal manera que la càrrega econòmica resultant requeia en exclusiva sobre la mare. Insistia en que la pensió d'aliments en el seu moment fixada es va establir en un context substancialment diferent doncs el fill dels litigants es trobava escolaritzat a Andorra de tal manera que ara les despeses eren molt superiors, i el pare no podia pretendre defugir de pagar-les.

II.- La resolució del recurs interposat ha d'intervenir des de la perspectiva que resulta de la Sentència dictada pel Tribunal unipersonal del Batlle en data 7-4-2016, a partir del moment en què la Resolució dictada per aquesta Sala el 26-4-2017 (rotlle TSJC-388/2016) desestimava el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. A. i confirmava íntegrament la part decisòria de la Sentència recorreguda.

El punt segon de la part decisòria de la calendada Resolució disposa el següent: *“Fixar a càrrec del Sr. C.A.D. l'obligació de satisfer uns aliments al seu fill C. per import de 503.- euros mensuals, revisables anyalment segons la variació que experimenti l'índex del preus al consum, i a càrrec del Sr. C.A.D .i de la Sra. J.O.P., l'obligació de satisfer les despeses extraordinàries i de les matrícules en universitats, en la proporció del setanta per cent i del trenta per cent respectivament, i en concret aquelles despeses derivades dels estudis universitaris cursats a l'Escola d'estudis superiors i universitaris F. B., sempre i quan cursi dits estudis de forma satisfactòria, i a aquest efecte haurà d'acreditar a l'inici de cada curs, les característiques i les matèries cursades, així com els resultats obtinguts cada mes de juliol”.*

S'extreu d'aquesta decisió que l'obligació econòmica a càrrec del progenitor comprèn els aliments que satisfà mensualment a raó de 503.- € més una contribució del 70% en les despeses extraordinàries i en les despeses derivades dels estudis superiors en l'escola indicada. En aquest context, les despeses d'allotjament del fill dels litigants a l'estranger, malgrat puguin obeir a la necessitat de romandre prop del seu lloc de formació, no corresponen a una despesa acadèmica sinó que en realitat es tracta d'una despesa d'habitatge que integra la noció d'aliments com hem pogut recordar en reiterades ocasions (Sentència de 30-6-2016 dictada en el rotlle TSJC-0004/2016 represa per la Sentència de 30-5-2017, rotlle TSJC-451/2016). En conseqüència, a partir del moment en que el pare paga regularment la pensió d'aliments fixada, l'esmentada despesa no por ser-li repercutida.

La Sra. O. sustenta que el cost de l'habitatge a l'estranger seria superior d'aquell que concorria quan el menor es trobava al domicili matern, però com de manera adequada s'assenyala en la decisió recorreguda, aquesta és una nova circumstància que ha de ser discutida, si escau, en un procediment de modificació del quantum de la pensió d'aliments, però que no pot ser introduït en seu d'execució a través del recurs forçat de la noció de despesa acadèmica, amb la finalitat d'encabir-hi el cost de l'allotjament a l'estranger.

Quant a l'argument segons el qual la part destinada a l'habitatge inclosa en els aliments que satisfeia mensualment el pare sols concernia les despeses de l'habitatge d'Andorra a partir del moment en que el fill pujava cada cap de setmana i romania al domicili matern, tampoc el mateix pot prosperar a partir del moment en que la Sentència indicada no estableix cap mena de paràmetre diferenciador que avaluï aquesta tesi.

En atenció a l'exposat, escaurà desestimar el recurs d'apel·lació articulat per la Sra. O. confirmant-se íntegrament la Resolució recorreguda.

III.- La desestimació del recurs comporta, en mèrits del principi del venciment objectiu, que les costes processals causades en aquesta alçada, inclosos honoraris d'advocat i de procurador, hagin de ser imposades a la part recurrent. En efecte, malgrat trobar-nos en el marc d'un litigi de naturalesa familiar, no es pot perdre de perspectiva que el seu contingut era exclusivament de caire econòmic (vegi's en aquest sentit la pròpia Sentència dictada per aquesta Sala en data 26-4-2017, rotlle TSJC-388/2016 en el litigi enfrontant els avui litigants).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la Sra. J.O.P. contra l'Aute, de data 3-9-2018, dictat pel Batlle, que confirmem íntegrament, imposant a la recurrent les costes processals causades ocasionades en aquesta alçada, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-